U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele **P. Č.**, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 9. 5. 2012 ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Na 13/11,

takto:

I. Řízení ve věci návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu **se zastavuje.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Písemností ze dne 9. 5. 2012, která byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 5. 2012 se navrhovatel opětovně domáhá *„provedení procesního úkonu u námitky neúčinnosti doručení z 30. 5. 2011 (vrácená písemnost KS v Brně R253233886, podané týž den, zadržované ve spise KS pod sp. zn. 30 na 13/11), pakliže odesílající soud dosud o námitkách nevydal rozhodnutí ani písemnost nenechal doručit zákonem předvídaným způsobem znovu.“*

Podání zcela totožného obsahu ze dne 27. 3. 2012 zaslal navrhovatel Krajskému soudu v Brně již dne 29. 3. 2012, dne 5. 4. 2012 bylo toto podání předloženo Nejvyššímu správnímu soudu s vyjádřením předsedy senátu Mgr. Milana Procházky s tím, že z podání nebylo možno zjistit v jaké věci se vyslovení neúčinnosti doručení a opětovného doručení písemnosti navrhovatel domáhá a o jakou písemnost se jedná. Uvedl, že navrhovatel zasílá v jedné zásilce větší množství různých podání, z nichž některá pro nedostatečnou identifikaci lze jen obtížně zařazovat, navrhovatel současně odmítá potřebnou součinnost. Shodné vyjádření zaslal předseda senátu krajského soudu i ve věci nyní projednávané.

Z předloženého soudního spisu bylo zjištěno, že o návrhu na určení lhůty bylo ve věci sp. zn. 30 Na 13/2011 rozhodnuto Nejvyšším správním soudem již opakovaně, a to usnesením čj. Aprk 20/2011 - 16 dne 6. 10. 2011 a dále usnesením čj. Aprk 1/2012 - 31 dne 25. 1. 2012. O posledně uvedeném návrhu ze dne 27. 3. 2012 rozhodoval Nejvyšší správní soud dne 16. 4. 2012 a řízení o něm zastavil, neboť v téže věci již bylo několikráte rozhodnuto (res iudicatae).

Podle § 174a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení o návrhu na určení lhůty přiměřeně ustanovení části první a části třetí občanského soudního řádu. Ten v § 159a odst. 5 normuje, že *jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být* Věc již dříve rozhodnutá je neodstranitelnou překážkou řízení a soud k ní přihlíží kdykoliv za řízení. K tomu, aby byla naplněna, je nezbytná existence dřívějšího rozhodnutí v téže věci. O stejnou věc (o totožnost věci) se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o totožný návrh, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a téhož účastníka (navrhovatele). Totožnost předmětu řízení je dána tehdy, jestliže tentýž stav vymezený petitem návrhu plyne ze stejných tvrzení, jimiž byl uplatněn. Tak tomu je i v souzeném případě.

Jedná se tedy o překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť v novém řízení jde o projednání téže věci; jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nelze-li tedy pro překážku věci pravomocně rozhodnuté ve věci vést další (opakované) řízení, chybí podstatná podmínka řízení a soud proto řízení ve věci návrhu ve smyslu § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona č. 6/2002 Sb., dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 8 zákona č. 6/2002 Sb.).

V Brně dne 31. května 2012

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D
předsedkyně senátu